No. 1037 Zaterdag 7 November 1903. 20ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 7 November.

ENCYCLIEK

van onzen H. Vader

PAUS PIUS X

aan alle patriarchen, primaten, aartsbisschoppen, bisschoppen en andere ordinarissen, die in vrede en gemeenschap zijn met den H. Apostolischen Stoel.

(Vervolg en Slot.)

Waar is nu de weg, die ons toegang verleent tot Christus? Hij is ons nabij, de Kerk Gods. Met recht zegt de H. Joannes Chrysostomus tot ons: „De Kerk is uwe hoop, de Kerk is uw heil, de Kerk is uw toevluchtsoord." Daartoe heeft Christus haar gesticht, nadat Hij zich haar verworven had in Zijn bloed; daartoe heeft Hij haar Zijne leer toevertrouwd en de voorschriften Zijner wet, terwijl Hij haar terzelfder tijd de schatten Zijner genade toebedeelde tot heiliging en geluk der menschen. [illegible]

Gij ziet dus, Eerw. Broeders, welk werk Ons is toevertrouwd, Ons zoowel als aan u. De menschelijke maatschappij, verwijderd van de wijsheid, die in Christus is, moeten wij weer terug brengen tot de gehoorzaamheid aan de Kerk, de Kerk op haar beurt, moet die maatschappij onderwerpen aan Christus, en Christus aan God. Indien het ons met Gods genade mocht gegeven zijn dit werk te volbrengen, dan zullen wij het tot onze blijdschap mogen zien, dat de ongerechtigheid plaats maakt voor het recht en wij zullen alsdan gelukkig zijn, een machtige stem te hooren, roepende van uit de hooge hemelen: „Nu is het heil daar en de kracht, en het rijk van onzen God en de macht van Zijn gezalfde."

Opdat echter deze uitslag moge beantwoorden aan onze wenschen, moeten wij met alle middelen en met alle pogingen die monsterachtige en verfoeilijke goddeloosheid, die eigen is aan onzen tijd en waardoor de mensch zich in de plaats stelt van God, ten eenemale tot den grond toe uitroeien; moeten wij de heilige wetten en de raadgevingen des Evangelies weer herstellen in hunne oude waardigheid; moeten wij luide verkondigen de waarheden, die de Kerk leert over de heiligheid van het huwelijk, over de opvoeding der kinderen, over het bezit en het gebruik der tijdelijke goederen, over de plichten van hen, die de openbare zaak besturen; moeten wij kortom het juiste evenwicht herstellen tusschen de verschillende standen der maatschappij volgens de Christelijke wetten en instellingen.

Ziedaar de beginselen, die Wij Ons voorstellen toe te passen gedurende Ons Pontificaat, met al de krachten Onzer ziel. En uwe taak zal het zijn, Eerw. Broeders, om Ons te steunen door uw heilig voorbeeld, door uwe wetenschap, door uwe ondervinding en bovenal door uwen ijver voor de leer van God, „niets anders op het oog hebbende dan Jesus Christus in allen uit te beelden."

Welke middelen behooren gebezigd te worden om een zoo verheven doel te bereiken?

Ze aan te duiden, schijnt wel overbodig; ze treden vanzelf voor den geest. — Uwe eerste zorg moet zijn diegenen naar Christus te vormen, die krachtens hunne roeping bestemd zijn om anderen tot Christus te vormen. Wij bedoelen de priesters, Eerwaardige Broeders. Want allen, die vereerd zijn met het priesterschap, dienen te weten, dat zij te midden der volken, waaronder zij leven, dezelfde zending hebben, als Paulus getuigde te hebben ontvangen, toen hij deze liefdevolle woorden uitsprak: „Mijne kinderkens, die ik opnieuw voortbreng, totdat de Christus zich in u vorme." Welaan, hoe zullen zij een zoodanigen plicht kunnen volbrengen, wanneer zij zelven niet eerst met den Christus zijn bekleed? en wel zoodanig bekleed, dat zij met den Apostel kunnen zeggen: „Ik leef, maar niet meer ik, doch Christus leeft in mij." „Voor mij is Christus mijn leven." Hoewel alle geloovigen [illegible] moeten streven naar „den staat van den volmaakten mensch, naar de levensmaat der volheid van Christus" rust die verplichting vooral op hem, die het priesterambt uitoefent. Daarom wordt hij genoemd „een andere Christus"; niet slechts omdat hij deelgenoot is in Christus' macht, maar omdat hij Diens werken moet navolgen en daardoor Diens beeld in zich weergeven.

Hoe groot dan, Eerwaardige Broeders, moet niet uwe bezorgdheid zijn om de geestelijkheid te vormen tot de heiligheid. Geene zaak ter wereld moet gaan vóór deze. En de gevolgtrekking is, dat uw beste en voornaamste streven moet gericht zijn op uwe seminariën, teneinde er zulk een orde in te brengen, ze onder zoodanig beheer te stellen, dat men er degelijk onderwijs zij-aan-zij ziet bloeien naast heiligheid van zeden. Laat het seminarie de lieveling zijn van uw hart en verwaarloost niets van al hetgeen het Concilie van Trente in zijne hooge wijsheid heeft voorgeschreven om den bloei dezer instelling te verzekeren.

Wanneer de tijd zal gekomen zijn, om de jonge levieten tot de H. Wijdingen toe te laten, o, vergeet dan niet, wat de H. Paulus aan Timotheus schreef: „Leg niemand haastiglijk de handen op"; en houdt u wel overtuigd, dat meestal, zóó als degenen „die gij tot het priesterschap toelaat" zoo ook in den vervolge zullen zijn de geloovigen, die aan hunne zorg worden toevertrouwd. Ziet dus naar geen enkele neven-overweging, van welken aard ook, maar houdt alleen het oog gericht op God, de Kerk en het eeuwig zieleheil, teneinde, zooals de Apostel ons waarschuwt, te vermijden „dat we deelnemen aan anderer zonden."

Voorts moeten de nieuwe priesters, die uit het seminarie komen, hiermede niet uwen zorgzamen ijver ontgaan. Drukt hen — Wij bevelen het u aan uit het diepst Onzer ziel — drukt hen dikwijls aan uw hart, dat blaken moet van een hemelsch vuur, verwarmt hen, ontvlamt hen, opdat zij nog slechts streven naar God en naar het winnen van zielen.

Wat Ons betreft, Eerwaardige Broeders, Wij zullen met de grootste zorg waken, dat de leden der geestelijkheid zich niet laten verstrikken in de listige kunstgrepen van zekere nieuwe wetenschap, die zich met het masker der waarheid tooit, en waarbij men niet den geur inademt van Jesus Christus: eene logenachtige wetenschap, die, met behulp van valsche en perfide argumenten, tracht een weg te banen voor de dwalingen van het rationalisme of half-rationalisme, en waartegen de Apostel zijnen dierbaren Timotheus reeds waarschuwde op zijne hoede te zijn, toen hij hem schreef: „Bewaar den schat, vermijd de profane nieuwheden van taal evenzeer als de tegenwerpingen eener valsche wetenschap, wier voorstanders trots al hunne beloften gewankeld hebben in het geloof."

Dit wil niet zeggen, dat Wij de jonge priesters niet lofwaardig achten, die zich aan nuttige studiën wijden in alle takken der wetenschap en zich [illegible] ter betere verdediging van de waarheid en ter krachtiger weerlegging van de lasteringen der geloofsvijanden. Wij kunnen het echter niet ontveinzen, en Wij verklaren het zelfs zeer openlijk, dat Onze voorkeur is en altijd blijven zal voor degenen, die, zonder de kerkelijke en profane wetenschappen te verwaarloozen, zich meer bijzonder toeleggen op het heil der zielen in de uitoefening van de verschillende ambten, welke den van Godsijver bezielden priester voegen.

„Het is voor ons hart eene groote droefheid en eene voortdurende smart" te zien, hoe men op onze dagen deze klacht van Jeremias kan toepassen: „De kinderen vroegen om brood, en er was niemand om het hun te breken." Inderdaad, er zijn er velen onder de geestelijkheid, die, toegevende aan persoonlijken smaak, hunne werkdadigheid besteden aan dingen van meer schijnbaar dan werkelijk nut; terwijl wellicht het aantal geringer is van degenen, die naar Christus' voorbeeld op zichzelven het woord van den profeet toepassen: „De Geest des Heeren heeft mij de zalving geschonken; Hij heeft mij uitgezonden om het Evangelie te verkondigen aan de armen, genezing te brengen aan hen wier hart gebroken is, bevrijding te verkondigen aan de gevangenen en het licht te schenken aan de blinden".

En niettemin is het eenieder duidelijk, dewijl de mensch de rede en de vrijheid tot leidslieden heeft, dat het voornaamste middel om aan God Zijn gezag over de zielen terug te geven, het godsdienstonderwijs is. Hoevelen zijn meer uit onwetendheid dan uit boosheid vijandig aan Jesus Christus, afkeerig van de Kerk en het Evangelie! Van hoevelen kan men zeggen: „Zij lasteren alles, wat zij niet kennen." Deze gesteltenis treft men niet alleen aan onder het volk en in de lagere klassen, wier toestand hen ontvankelijker maakt voor de dwaling, maar tot in de hooge standen en zelfs onder hen, die overigens, eene verre van alledaagsche ontwikkeling bezitten. Daaruit is goeddeels het verzwakken van 't geloof te verklaren; want men moet niet meenen, dat het door den vooruitgang der wetenschap wordt verstikt; veeleer doet dit de onwetendheid, en wel in die mate, dat, waar de onwetendheid het grootste is, het ongeloof ook de grootste verwoestingen aanricht. Om deze reden heeft Christus aan de Apostelen het voorschrift gegeven: „Gaat en onderwijst alle volken."

Opdat nu deze ijver voor het onderricht de verhoopte vruchten drage en strekke om in allen den Christus te vormen, is niets zoo werkdadig als de liefdadigheid. Laten we zulks diep in het geheugen prenten, Eerwaardige Broeders, „want „de Heer is niet in de beroering." Tevergeefs zou men hopen de zielen tot God te trekken door eenen met bitterheid vermengden ijver; op harden toon dwalingen te verwijten en met scherpte ondeugden te gispen veroorzaakt zeer vaak meer schade dan voordeel. Het is waar, dat de Apostel, als hij Timotheus aanspoorde, hem zeide: „Beschuldig, smeek, vermaan," maar hij voegde er bij: „in alle geduld." Niets is meer in overeenstemming met de voorbeelden, die Jesus Christus ons heeft nagelaten. Hij is het, die deze uitnoodiging tot ons richt: „Komt allen tot Mij, die belast en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken"

En, naar Zijne gedachten, waren deze kranken en verdrukten geen anderen dan de slaven der dwalingen en der zonde. Welk een zachtmoedigheid toch in dezen goddelijken meester! Welk een teederheid, welk een medelijden jegens alle ongelukkigen! Zijn goddelijk hart wordt ons bewonderenswaardig afgeschilderd door Isaias in deze woorden: „Ik zal op Hem mijn geest doen rusten; hij zal niet twisten en de stem niet verheffen; nooit zal hij het reeds half gebroken riet breken en den nog rookenden lont uitdooven. Deze liefde, geduldig en goedertieren, zal zelfs hen tegemoet komen, die onze tegenstanders en vervolgers zijn. „Zij vervloeken ons," zoo zeide St. Paulus, „en wij zegenen, zij vervolgen ons en wij bidden." Alles in aanmerking genomen, doen zij zich wellicht erger voor dan zij zijn. De aanraking met anderen, de vooroordeelen, de invloed der leerstellingen en der voorbeelden, ten slotte het menschelijk opzicht, die noodlottige raadgever, hebben hen in de partij der goddeloosheid getrokken, maar in den grond is hun wil niet verdorven als zij gaarne doen gelooven. Waarom zouden Wij niet hopen dat de vlam der liefde eindelijk de duisternissen hunner ziel zal verdrijven en er, met het licht, den vrede Gods zal doen heerschen? Meer dan eens zal de vrucht van onzen arbeid misschien op zich doen wachten; maar de liefde laat niet af, overtuigd dat God de maat zijner beloningen niet afmeet naar de uitkomst, doch naar den goeden wil.

Evenwel, Eerwaardige Broeders, het is volstrekt niet onze bedoeling, dat gij en uwe geestelijkheid in dit zoo moeilijke werk van herstelling der

volkeren in Christus, zonder helpers zult blijven. Wij weten, dat God eenieder de zorg voor zijnen naaste heeft bevolen; niet alleen de mannen, die met het priesterschap zijn bekleed, maar alle geloovigen zonder uitzondering moeten zich wijden aan de belangen Gods en der zielen zeker niet eenieder naar gelang zijner meeningen en neigingen, maar altijd onder de leiding en den wil der bisschoppen; want het recht om te bevelen, te onderrichten en te leiden, komt in de Kerk aan niemand anders toe dan aan u, die door den H. Geest zijt gesteld om de Kerk Gods te besturen. Onder Katholieken zich vereenigen met verschillende doeleinden, maar altijd voor het welzijn van den godsdienst, is iets dat reeds sinds lang de goedkeuring en de zegening Onzer voorgangers heeft verdiend. Wij aarzelen evenmin om een zoo schoon werk te prijzen en Wij verlangen vurig, dat het zich verspreide en bloeie in de steden zoowel als op het platteland. Maar, tegelijkertijd, verlangen Wij, dat deze vereenigingen tot eerste en voornaamste doel hebben, dat zij die er lid van worden getrouwelijk de plichten van het Christelijke leven vervullen. Inderdaad is het van weinig belang verschillende vraagstukken diepgaand te behandelen en met welsprekendheid te redevoeren over rechten en plichten, wanneer dit alles niet tot werkdadig optreden leidt. Werken, ziedaar wat de tegenwoordige tijden eischen, maar eene werkzaamheid, die zonder voorbehoud strekt tot het onveranderd en nauwgezet betrachten van de goddelijke wetten en de voorschriften der Kerk, tot de openlijke en moedige belijdenis van den godsdienst tot de uitoefening der liefdadigheid, zonder eenig streven voor zich of voor aardsche voordeelen. Schitterende voorbeelden dezer soort, gegeven door zoovele soldaten van Christus, zullen meer gedaan hebben om de zielen te schokken en mede te sleepen dan veelheid van woorden en scherpte van besprekingen; en men zal o[illegible] menigten van menschen het menschelijk opzicht zien vertreden, zich losmaken van alle vooroordeel en alle aarzeling, zich aansluiten bij Christus en op hunne beurt bevorderen, dat Hij gekend en bemind worde, wat de waarborg is van een waar en duurzaam geluk. Voorzeker, wanneer eenmaal in elke stad, in elk gehucht de wet des Heeren zorgvuldig zal in acht genomen, de heilige zaken met eerbied behandeld, de Sacramenten veelvuldig ontvangen worden, in een woord: alles in eere hersteld, wat zijn wat het Christelijk leven uitmaakt, zal er niets meer ontbreken, Eerwaardige Broeders, om ons het herstel van alle dingen in Christus te laten aanschouwen.

En men wane niet, dat dit alles slechts betrekking heeft op het verwerven van de hemelsche belooning; ook de tijdelijke belangen en het openbaar welzijn zullen er den weldadigen invloed van ondervinden. Want wanneer, dat alles eenmaal verkregen is, zullen de edelen en de rijken rechtvaardig en liefdadig jegens de geringen, en de laatsten zullen in vrede en geduld de ontberingen verdragen van hun minder bemiddelde positie; de burgers zullen niet meer aan de willekeur maar aan de wetten gehoorzamen; allen zullen het als een plicht beschouwen, eerbied en liefde te koesteren jegens degenen, die aan het bestuur zijn, en „wier macht slechts komt van God."

Er is meer. Van dan af zal het allen duidelijk wezen, dat de Kerk, gelijk zij door Christus werd ingesteld, eene volledige en algeheele vrijheid moet genieten en aan geen menschelijk gezag onderworpen zijn; duidelijk ook, dat Wij, die deze vrijheid opeischen, daardoor niet slechts de heilige rechten van den godsdienst voorstaan, maar ook zorgen voor het algemeen welzijn en voor de veiligheid der volkeren. „De godsvrucht is tot alles dienstig" en daar waar zij heerscht, is „het volk waarlijk gezeten in de volheid des vredes."

Moge God, die „rijk is in barmhartigheid" is, in Zijne goedheid deze vernieuwing van het menschelijk geslacht in Jesus Christus bespoedigen; want „zulks is het werk, noch van hem die wil, noch van hem die loopt, maar van den God der ontferming." En laten wij allen, Eerwaardige Broeders, Hem deze genade vragen „in den geest van nederigheid", door een dringend en aanhoudend gebed, steunende op de verdiensten van Jesus Christus. Nemen wij ook onze toevlucht tot de veelvermogende voorbede der Moeder Gods.

En ten einde deze ruimer te verwerven, zoo bevestigen Wij op dezen dag, waarop Wij dit schrijven tot u richten, en die is ingesteld tot verheerlijking van den H. Rozenkrans, alle voorschriften, waardoor Onze Voorganger de maand October aan de H. Maagd toegewijd, en waarbij Hij in alle Kerken het openlijk bidden van den Rozenkrans heeft bevolen. Wij wekken u daarenboven op om ook de voorbede te vragen van den kuischen Gade van Maria, patroon der Katholieke Kerk en van de prinsen der Apostelen, de HH. Petrus en Paulus.

Opdat dit alles geschiede volgens Onze verlangens, en uwe werken met welslagen bekroond worden, smeeken Wij over u de gaven der Goddelijke genade in grooten overvloed af. En als bewijs van de teedere liefde, waarin Wij u en alle geloovigen omvatten, die door Gods Voorzienigheid aan uwe zorgen zijn toevertrouwd, verleenen Wij u, Eerwaardige Broeders, uwe geestelijkheid en uw volk van ganscher harte in God den apostolischen zegen.

Gegeven te Rome, bij St. Pieter, den 4 den October 1903, het eerste jaar van ons Pausschap.

PIUS, X, Paus.

[illegible]

Met diepen eerbied hebben wij dit eerste woord van Z. H. Pius X gelezen, en rekenden ons verplicht het in zijn geheel aan onze Lezers bekend te moeten maken, omdat wij overtuigd waren, dat zij belangstellend uitzagen naar de eerste encycliek van den nieuwen Paus.

Pius X toont zich van het eerste oogenblik, wat Hij zijn moet: Vader der geheele Christenheid, Plaatsbekleeder van Christus.

Met vaderlijke goedheid richt Hij zijn eerste schrijven aan de gansche christenwereld en drukt allen aan zijn warm vaderhart. Met droefheid ziet Hij uit naar den verloren zoon om hem terug te brengen naar het Vaderhuis, de Kerke Gods.

In Christus' naam spreekt Hij als Opperpriester en tracht in allen het beeld van Christus' te herstellen „alles in Christus te vernieuwen."

Verhevener idée, sublimer opvatting van het Pausschap is moeilijk denkbaar.

Hoe majestueus schrijdt de Bruid van Christus voort, hoe heerlijk ontwikkelt zich de Kerk in de wereldgeschiedenis.

In het eerste jaar zijner verheffing schreef Paus Leo XIII aan zijn pas benoemden Staatssecretaris Kardinaal Nina: „Dit is ons voornemen, de weldoende krachten van de Kerk en het Pausdom zoo breed mogelijk in werking te brengen midden in geheel de moderne samenleving." (27 Aug. 1878).

En ziedaar werkelijk het pontificaat van Paus Leo XIII naar het leven geteekend.

„De boom der Kerk heeft onder Leo zijn bladerkroon machtig ontplooid, hij zal onder Pius X zijn wortelen dieper in den grond doen dringen en stam en takken innerlijk sterken." Aldus Mgr. DE WAAL in de eerste levensbeschrijving van Paus Pius X.

Pius X is opvolger van Leo, die zijn regeering roemrijk eindigde met de toewijding der nieuwe eeuw aan „Christus den Verlosser." Pius moest dus wel beginnen met dit plan uit te voeren en aan te geven hoe deze eeuw geheiligd kan worden door Christus en verlost.

Het uitgebreid werkprogram van Leo zal ook door Pius worden gevolgd, te weten: de heiligheid van 't huwelijk, opvoeding en onderwijs der kinderen, bezit en gebruik der aardsche goederen, de plichten jegens de dragers van het openbaar gezag, het evenwicht tusschen de afzonderlijke klassen in de samenleving.

Moge het Pius gegeven worden te volvoeren, wat Leo heeft voorbereid.

De Romeinsche Quaestie.

Het te Venetië verschijnende katholieke blad de *Difesa* publiceert onder dezen titel een correspondentie, die ook werd overgenomen door den *Osservatore Romano*. Zij luidt aldus:

„De romeinsche quaestie, zooals deze op dit oogenblik bestaat te Rome, in Italië, in Europa en in geheel de wereld, beperkt zich niet tot het zoeken naar een nevens elkander bestaan van Kerk en Staat, of naar een overeenstemming tusschen Staat en Kerk, doch is van dien aard, dat zij aan de Kerk elk karakter van zelfbesturende en onafhankelijke maatschappij ontneemt, om haar terug te dringen en te doen opgaan in de burgerlijke en politieke maatschappij. Men wil op deze wijze de Kerk in deze Staat plaatsen en aldus de goddelijke en historische orde verstoren, volgens welke de Staat of liever de Staten hun plaats hebben in de Kerk......

„Het jansenistische en gallicaansche regalisme wierp de Kerk en de wereld terug in het heidensche Cesarisme, nog erger dan eertijds het duitsche imperialisme het deed, hetwelk zich beschouwde als de hoogste burgerlijke macht op aarde en aan zich de hoogste kerkelijke macht wilde onder- [illegible] als eveneens eenig zijnde in de wereld.

„Tegenwoordig is het een wereldlijke macht — die tal van andere als haar gelijke en als haar meerdere erkent — welke zich aanmatigt de algemeene souvereiniteit der Kerk en van den Paus te beperken binnen de enge grenzen van haar grondgebied. Werd dus in de middeleeuwen de Kerk, om zoo te zeggen, geïmperialiseerd, heden ten dage wordt zij geïtalianiseerd. Toen hadden Kerk en Pausschap te strijden, ten einde zich te verweren tegen een overheersching, waaraan zij niet onderworpen moeten zijn; thans moeten zij weerstand bieden en strijden, om niet geheel verkracht en substantieel veranderd te worden, want de cosmopolitische vrijmetselarij en het italiaansche liberalisme zouden hen evenzeer willen nationaliseeren als zij dit het geld gedaan hebben.

De romeinsche quaestie is een quaestie, die het innerlijk wezen der Kerk en van het Pausschap raakt, een quaestie, welke men zonder overdrijving zou kunnen noemen een quaestie van leven of dood voor het Pausschap......(1)

Het geldt dus in hoofdzaak zoowel aan de Kerk als aan den Staat hun zelfstandige, natuurlijke, door God gewilde historische organisatie terug te geven. Dat wil de Paus door zijn verzet, en dat moeten wij, italiaansche Katholieken, willen door onze actie. De bevrijding, welke wij moeten zoeken, is een tweevoudige en gelijktijdige, te weten: de bevrijding der Kerk en die van Italië uit de abnormale, ongerijmde en noodlottige burgerlijke en sociale verhouding, waarin zij tegenover elkaar staan.

„Ziedaar de kern der romeinsche quaestie. Door haar is de tegenwoordige toestand onhoudbaar gemaakt zoowel voor de Kerk als voor Italië. Op de bevrijding van beiden moet het streven zijn gericht der Katholieken."

Wij geven dit citaat uit de *Difesa*, wijl de denkbeelden, daarin uitgedrukt, stelliswaar niet een officieus karakter dragen, doch meer dan gewone aandacht verdienen, als voorkomende in een katholiek dagblad, dat zich steeds heeft mogen verheugen in de bijzondere belangstelling van kardinaal Sarto en — na de Pauskeuze — ook van Pius X.

(*De Tijd*).

(1) Deze woorden der *Difesa* moeten, zooals duidelijk is, niet aldus worden verstaan, dat het Pausschap zonder de wereldlijke macht onbestaanbaar zoude zijn, doch dat deze laatste noodzakelijk is voor de volle en geheel onafhankelijke uitoefening van het hoogste apostolische ambt, terwijl, daarenboven de toestand, in het leven geroepen door de romeinsche quaestie in haren tegenwoordigen vorm van bestaan, in zekere mate vrij spel geeft aan de vijanden der Kerk, wier streven — vruchteloos wel is waar — gericht is op den ondergang van het Pausschap.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke berichten.

Z. H. Pius X heeft den Hoogeerw. Heer Dr. JUAN B. CASTRO, Provisor van het aartsdiocees van Venezuela, benoemd tot Coadjutor van Mgr. UZCÁTEGUI, Aartsbisschop van Caracas.

* *

Vrijdag in den namiddag werd door een kleinen stoet vrienden en vereerders ten grave gedragen het stoffelijk overschot van de Weleerw. Zuster CONSTANTIA (Petronella Johanna Haest), Vrijdagnacht half vier overleden in het St. Elizabethsgasthuis alhier.

Zij werd 8 Juli 1832 te Gemert geboren uit een zeer achtenswaardige, echt christelijke familie. Haar Vader JOANNES HAEST was burgemeester van Gemert en had 8 kinderen; vijf zoons werden Priester, twee dochters religieuzen.

Nadat Zuster CONSTANTIA z. g. den kloosterstaat had omhelsd, legde Zij in het Moederhuis te Breda den [illegible] 1863 hare plechtige gelofte[illegible]dig werden hare buitengewone begaafdheden bekend, zoodat Zij achtereenvolgens Overste was te Grave en te Breda. Doch een swaardere arbeid wachtte haar. Zij vertrok naar Curaçao en landde hier op 2 November 1871, waar zij 32 volle jaren met ijver werkzaam was in het Ziekenhuis. Haar bijzonder goedhartig gemoed won allen. Haar eenigst streven was zich op te offeren voor de zieken. R. I. P.

Land- en Zeemacht.

Zondag ll. is met de *Prins Willem IV*, van den *K. W. I. M.* alhier aangekomen de bij de landmacht in West-Indië gedetacheerde kapitein der infanterie A. J. W. VAN DER GRINTEN, met echtgenoote en drie kinderen. Wij heeten ZWEG. van harte welkom.

Kapitein M. VERKOUTEREN zal morgen de reis naar Nederland aanvaarden. Gelukkige reis en behouden thuiskomst!

— Naar we vernemen, zal het pantserschip „Kortenaer" medio December a. s. naar West-Indië vertrekken.

De état-major van dien bodem zal alsdan bestaan uit:

den kapt. ter zee J. Cardinaal, kommandant, luit. ter 1e kl. W. H. C. Hooy, id. 2e kl. W. M. K. B. Van Idsinga, id. 2e kl. J. H. Tours, id. 2e kl. P. A. Van Rees, id. 2. kl. A. F. L. Troll, id. 2e kl. T. A. Van Hengel; off. v. gez. 1e kl. dr. J. A. Portengen, id. v. adm. 1e kl. L. J. Mouton; off.-mach. 2e kl. L. Paret.

Het machinek. personeel bestaat uit hoofdmach. P. A. Schuler, mach. 1e kl. A. Gevers, id 1e kl. J. Van Maaren, id. 1e kl. W. F. De Loenen, id. 2e kl. F. Kemp, id. 2e kl. J. A. Jeronimus; adsp. mach. E. Horsting, id. G. A. Trebert, id J. Mallee.

Chef der equipage zal zijn G. H. Welbergen opperschipper v. k.

— Het muziekkorps van 't logementschip „Buffel", te Hellevoetsluis, wordt geplaatst op 't wachtschip te Willemsoord en is bestemd om met

het pantserschip "Kortenaer" medio Dec. naar West-Indië te vertrekken.

— De adelborst 1e klasse D. J. baron Van Lijnden vertrekt met particuliere gelegenheid naar West-Indië, ten einde bij aankomst aldaar geplaatst te worden aan boord van H. M. pantserschip „De Ruyter".

(*Het Vaderland.*)

Landbouwscheikundige.

Door den Minister van Koloniën is dr. J. Sack gesteld ter beschikking van den Gouverneur van Suriname, om te worden benoemd tot landbouwscheikundige in die kolonie.

Koloniale Raad.

Tot ons leedwezen vernemen wij dat de beleidvolle voorzitter van den Kolonialen Raad, de W. E. G. Heer E. D. E. VAN DEN BOSSCHE, een weinig ongesteld is, zoodat a. s. Maandag de vergadering leiden zal de Ondervoorzitter M. S. L. MADURO, die gelukkig hersteld een paar weken geleden uit New-York is teruggekeerd.

Deensche Antillen.

In N°. 414 van *Onze West* lazen wij het volgende voor onze kolonie niet zonder belang:

Eindelijk is ook weer wat vernomen omtrent de Deensche West-Indiën. Men weet, dat de verkoop van deze eilanden aan Amerika is afgesprongen op de weigering van de Deensche volksvertegenwoordiging. Daarna is een koninklijke Commissie benoemd om een onderzoek in te stellen naar den economischen toestand en de vooruitzichten der eilanden. Dezer dagen heeft die Commissie een rapport uitgebracht, dat gunstiger luidt dan men durfde verwachten. Verschillende maatregelen worden door de Commissie voorgesteld, in 't bijzonder belangrijke havenwerken tot stand te komen vóór de voltooiing van de doorgraving van het Panama-kanaal. Voorts worden aanbevolen [illegible] rechten voor suiker van de Deensche Antillen, zoo niet in strijd met de Conventie van Brussel. Aan de toekomst der eilanden behoeft naar 't oordeel [illegible] worden.

Regenval.

van 1 — 9 Oct.	....	5,¼ mM.
van 10 — 16 „	....	45 mM.
van 17 — 23 „	....	14,¾ mM.
van 24 — 31 „	....	0 mM.
Totaal		65 mM.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Dolores Araujo, Mordechay Capriles c/o A. Gherlonis, J. H. M. Chumaceiro, Constancia Calvengoven, Carlos F. Frowein, D. Haasnoot a/b Prins Maurits c/o Hellmund & Co., Nelly Marten, Elvira Maduro, G. D. Nieman c/o Hellmund & Co., A. R. Nijborn c/o Hellmund & Co., Rosalia Otalber, [illegible] Texter, Rosalia de Texier (2), [illegible] Thawfoon, Henry Tyson, Mercedes Welmoe.

Arbeiders voor Suriname.

Er zijn meer liefhebbers dan we gedacht hadden. Hier op Curaçao hebben sich reeds een veertigtal aangegeven; opvallend is het, dat allen uit het stadsdistrict zijn, geen enkele buitenman. Op Aruba is het nog beter gegaan; daar zijn er reeds ver over de honderd. Alleen van het district *de Noord* ongeveer 60.

Pedro Rebecca.

Sinds Woensdag werkt deze veroordeelde op straat zonder boeien. Geenszins echter, omdat zijn straf verlicht is, maar enkel en alleen, omdat de wonden, door de ijzeren ringen veroorzaakt, het dragen der ketenen voorloopig onmogelijk maakten. Het publiek kan dus tevreden wezen; er is geen verandering gekomen in zijn straf en hij wordt volstrekt niet te zacht behandeld.

Een Planter.

In *De Vrijmoedige* van 5 November ll. heeft *Een Planter* een stuk geschreven, zeer lezenswaard en belangrijk, maar waarin toch iets voorkomt waar wij tegen op moeten komen. Wij bedoelen de bewering: „na al dat schrijven in verschillende nieuwsbladen gelezen te hebben (kunnen wij) met de meeste zekerheid verklaren, dat het [illegible] overdreven is, en er in de [illegible] geen gebrek of honger in genoemde districten geleden wordt."

Wanneer [illegible] nog een weinig gemitigeerd wordt en dan enkel en alleen beperkt tot de onmiddellijke omstreken van de stad schuilt er waarheid in, maar het slaat op de verder afgelegen bevolking in het geheel niet. De armoede is daar groot, de ellende algemeen. Alle daglooners in de benedendistricten willen werken voor vijftig cents, maar er is niemand, die het hun aanbiedt. In het verslag van Prof. WENT wordt slechts *één* plantage met name genoemd, waar het loon hooger is. Een bekend feit is het, dat nergens in die districten zooveel gegeven wordt.

Dat men zich toch niet wijs make, dat de nood reeds gelenigd is en er geen armoede bestaat. Neen, de nood is groot en hulp allernoodzakelijkst.

Het 5de district.

Tot onze groote vreugde zagen wij in No. 183 van *La Cruz*, dat wij ons toch niet vergisten toen, wij in No. 1033 van ons blad mededeelden, dat er in *alle* districten *maandelijks* een bedeeling was gehouden voor ouden van dagen, zieken en gebrekkigen tot een bedrag van 30 GLD. Werd er daarna twijfel geopperd omtrent dit bericht voor zoover het 't 5de district betrof, thans wordt er gezegd, dat ook daar DRIEMAAL meel, en beschuit, is uitgedeeld en niet slechts EENMAAL zooals eerst werd beweerd.

Juist hedenmorgen zijn ook wij klaargekomen met onze informaties omtrent de bedeeling in het 5de district.

Opnieuw kunnen wij als vaststaand feit herhalen, dat *alle districtmeesters van 1 Juli af gemachtigd zijn maandelijks tot een bedrag van 30 Gld. uit te deelen.* Hieruit volgt dat, zoo een districtmeester het noodig oordeelde, hij over 30 Gld maandelijks ten behoeve der armen kan beschikken en derhalve tot nu toe VIERMAAL bedeeling kon houden.

Hoe komt het nu dat er uit het 5de district zulke tegenstrijdige berichten zijn gekomen?

Onze onderzoekingen hebben zich uitgestrekt over het geheele district, van af Barber, Ceroe Bientoe, Bao di Ceroe, Santa Cruz, Lagun, Knip tot Westpunt, en nu blijkt, dat de eerste bedeeling vrij algemeen is geweest, verdeeld over het geheele district, maar de volgende hoe langer, hoe meer beperkt tot een betrekkelijk kleinen kring. De reden hiervan was, dat de districtmeester bij de eerste bedeeling had ingezien, dat een enkel glas water geen brand kon blusschen en het verstandiger oordeelde de geringe gave van 30 Gld. niet te verdeelen over 4 à 5000 menschen, maar tot een paar honderd van de armsten opdat een ieder ten minste iets zou krijgen en hij niet telkens verplicht de menschen, die verder af wonen, met ledige handen weg te zenden. Nog al slim overlegd!

Het grootste gedeelte van zijn district bleef nu onkundig van de volgende bedeeling en vandaar, dat de overgroote meerderheid der bevolking meende, dat er niet meer dan éénmaal was uitgedeeld.

ARUBA.

3 November 1903.

Met vreugde hebben wij ook hier gezien, dat het tarief der passage van den paketschoener „Gouverneur van Heerdt" wederom verlaagd is. Zeer zeker zal men aldus op praktische wijze de communicatie tusschen de eilanden bevorderen. Een ding is jammer: De arme zieken zijn weer vergeten. Of worden de onvermogenden, die wegens hun ziekte op last van den dokter naar het hospitaal van Curaçao vervoerd moeten worden, misschien onder de Gouvernements-passagiers gerekend? Is dit niet het geval dan hopen wij, dat spoedig aan dit herhaald en billijk verzoek om medelijden met de arme zieken toch eindelijk gevolg zal gegeven worden.

Nog iets. De paket moet volgens het nieuwe vaarplan Dinsdagavond uit Aruba vertrekken. Dit is een uiterst gevaarlijk voorschrift. De vaart langs onze kust is zeer moeilijk om het lange rif en de talrijke klippen; men mag daar wel wat licht bij hebben.

Wij zijn blijde, dat de paket eenige uren later vertrekt, nu kunnen we ten minste de correspondentie beantwoorden, maar als ons tijd wordt gegeven tot 4 uur bijv. zal dit wel voldoende wezen en de paket kan tijdig afvaren om vóór de duisternis invalt in volle zee te wezen.

BONAIRE.

4 Nov. 1903.

Heden viert Bonaire feest. Van verschillende huizen, vooral op Nikiboco wappert de Nederlandsche driekleur. De weduwe Anna Perine Piar, in den wandel „Gran" geheeten, viert heden haar honderdsten verjaardag omringd van hare kinderen, klein- en achterkleinkinderen en verdere familieleden. Gaarne hadden wij haar tegenwoordig [illegible] aan God werd opgedragen om Hem te bedanken, dat Hij haar dierbaar leven heeft willen sparen en voor al de gunsten gedurende deze reeks van jaren van den Hemel ontvangen. Het kerkgebouw, passelijk versierd, was met belangstellenden gevuld, om zich in een dankgebed met de honderdjarige te vereenigen, maar een kleine ongesteldheid verhinderde haar tegenwoordig te zijn. De oude vrouw is sedert tien jaren blind, maar anders steeds goed gezond en nog goed bij haar verstand. Schenke haar de goede God nog vele jaren en hierna de kroon den rechtvaardigen weggelegd.

Waterwerken. — Dezer dagen hebben wij de put van Correburro in het Noorden van dit eiland gelegen in oogenschouw genomen. Door de goede zorgen van den Heer Gezaghebber, hiertoe in staat gesteld door den Heer Gouverneur, is deze put thans door een flinken ringmuur ingesloten en door het vrij goede water, dat zij ruimschoots bevat, voorziet zij in een groote behoefte. Tot nog toe moesten de menschen, welke in het Noorden van 't eiland wonen, hun drinkwater gaan halen geheel en al in 't zuiden van een put „Wisapa", gelegen op ruim 2 uren afstand minstens, wilden zij tenminste niet met levensgevaar bijna, water gaan halen uit deze put Correburro. Is het wonder, dat er feest gevierd werd door dat gedeelte der bevolking, toen de put in orde was gebracht en zij hun dankbaarheid uiten door een „Lang leve de Gezaghebber!"

Daar de put in de diepte ligt, is de muur, welk haar omringt, vrij hoog, zoodat er twee treedjes noodzakelijk waren om de menschen in staat te stellen hun water te kunnen putten. Gaarne hadden we gezien, om ongelukken te voorkomen of om te verhinderen, dat de menschen door de gladheid der steenen, door het dringen, of door duizeligheid er in zouden vallen, dat er een klein muurtje op den ringmuur was opgetrokken. Dit is de eenige bemerking, waarop wij de aandacht wilden vestigen. Overigens eere, wien eere toekomt!

Buitenland.

Engeland. — Chamberlain moge door den oorlog in Zuid-Afrika antipathiek zijn, hij is een geniaal man, die zijn tegenstanders den strijd niet gemakkelijk maakt. De Engelsche vrijhandelaars ondervinden dit op 't oogenblik op geduchte wijze. Om dit aan te toonen hebben wij maar een paar grepen te doen uit zijn rede te Glasgow.

„In het jaar 1900 was, zoo zeide hij, de Britsche handel op zijn hoogste punt: de uitvoer was grooter dan ooit te voren. Het afgeloopen jaar 1902 is bijna even goed geweest. En toch, als men dat jaar vergelijkt met 1872, 30 jaar geleden, dan vindt men, dat de uitvoer slechts matig toegenomen is: met 20 millioen, ongeveer 7,5 pCt. Intusschen is de bevolking met 30 pCt. vermeerderd. Zou het mogelijk zijn, een zoo snel vermeerderende bevolking te blijven voeden, wanneer zelfs in de beste jaren de handel met het buitenland zoo weinig toeneemt? De toeneming was 20 millioen, met ons stelsel van vrijhandel. Terzelfder tijd heeft die toeneming in de Vereenigde Staten 110 millioen bedragen, en in Duitschland 56 millioen. In het Vereenigd Koninkrijk heeft de handel sedert 30 jaar nagenoeg stilgestaan. De landen met bescherming— die, naar ons gezegd werd, en naar wij eens geloofd hebben, hun ondergang tegemoet snelden — zijn oneindig beter vooruitgegaan dan wij."

....

„Er is berekend, en op goede gronden, naar ik geloof, dat 26 millioen pond 's jaars naar ons land kunnen vloeien, die nu naar Duitschland, Frankrijk en andere landen gaan — indien er maar behoorlijke voorkeursrechten gegeven werden [illegible] handel. En wat beteekent dat? De Board of Trade neemt aan, dat van bewerkte goederen de helft van de waarde aan de bewerking heengaat; laat ons die verhouding aannemen, ofschoon ze te laag schijnt: 13 millioen 's jaars aan werk! Dat wil zeggen 166,000 man, die werk vinden tegen 30 schilling 's weeks. Daarvan kunnen 830,000 menschen leven, de gezinnen inbegrepen en als men daar bijvoegt onzen tegenwoordigen uitvoer van 96 millioen naar de Britsche bezittingen, maakt dat 615,000 en 3,075,000 respectievelijk. Met andere woorden, onze koloniale handel met voorkeurstarieven tegen den vreemdeling belooft werk te geven aan ¾ millioen menschen en brood aan bijna 4 millioen van onze natie."

Hij heeft zijn campagne voortgezet met een rede te Greenock, waar hij de vrijhandelaren, de volgelingen van Cobden, deze eenvoudige vragen stelde: Zijn de Duitschers, Franschen en Amerikanen dan allen dwazen? En hoe verklaart gij, dat de protectionistische landen allen zooveel meer vooruitgaan dan Engeland?

Maar meer te beteekenen dan deze vragen en grooter indruk moet gemaakt hebben zijn schildering van zijn toekomst, wanneer zijn droom— een heusch niet zoo onmogelijke droom — werkelijkheid zal zijn geworden en er een tolverbond zal zijn gesloten tusschen Engeland en zijn bloeiende koloniën. „Onze koloniën, zoo riep hij uit, kunnen zich dan vrij ontwikkelen, want er is niets, wat wij noodig hebben, dat zij niet kunnen leveren, niets wat wij verkoopen, dat zij niet kunnen koopen. Zou ons tarief Engeland afzonderen van andere landen, dan zou het zijn een *splendid isolation*, mits wij slechts gesteund worden door de toewijding en de liefde van de stamverwanten over de zeeën. Het Britsche rijk heeft niets van het buitenland te vreezen. Wanneer het tot een tarieven-oorlog kwam, zou het niet Engeland zijn, dat het meest zou lijden. Wij

hebben de grootste markt ter wereld. Wij zijn de beste afnemers van het buitenland. En wat, zoo niet gebeurt, wat hij wil?

Sociale wetgevingen van verschillenden aard deden den levenstandaard der werklieden en de productiekosten in Engeland stijgen. Toch gaven wij het buitenland, dat niet gebukt gaat onder dezelfde belemmeringen, en bovendien gewapend is met alle soorten van premies en andere voordeelen, gelegenheid om vrij te wedijveren met onze goederen op onze markten. Indien deze stand van zaken voortduurde, souden de werklieden lagere loonen moeten ontvangen of werk verliezen.

Is het wonder, dat hij succès heeft.

Macedonie. — Het gelijkluidende telegram door de Oostenrijk-Hongaarsche en Russische regeeringen gezonden aan hare gezanten te Konstantinopel, na de besprekingen te Mürzsteg gehouden tusschen de ministers Goluchowski en Lamstorff, luidt, volgens „Havas":

„Kort geleden nog is u opgedragen te verklaren, dat Oostenrijk-Hongarije en Rusland volharden bij hun verzoeningspolitiek en dat zij hun programma handhaven, in het begin van dit jaar opgesteld, niettegenstaande de moeilijkheden, welke een doorvoering in den weg stonden. Want, terwijl toch de revolutionnaire comité's aan de eene zijde onlusten hebben uitgelokt en de Christenbevolking der drie vilajets hebben verhinderd mede te werken tot de invoering dezer hervormingen, hebben de ambtenaren der Porte, aan de andere zijde, belast met de invoering dezer hervormingen, niet dien ijver getoond, welke gewenscht was, zij waren niet doordrongen geweest van den geest, die deze maatregelen ingaf."

Om hun vaste besluit te toonen, dat zij aandringen op een algeheele invoering dezer hervormingen, aangenomen door de Porte, en welke beoogen de algemeene veiligheid te verzekeren, zijn beide mogendheden overeengekomen een mede [illegible] wijze van controle en toezicht in het leven te roepen. „Spoedig zult gij dienaangaande nadere instructies ontvangen."

Al erkennen beide mogendheden ten volle den plicht en het recht der Porte om de onlusten te onderdrukken, opgewekt door de handelingen der comité's, toch betreuren zij het, dat deze onderdrukking gepaard gaat met verschrikkelijke wreedheden, waaronder rustige inwoners moeten lijden. Het komt haar dus wenschelijk voor, deze slachtoffers ter hulpe te komen. Instructies betrekking hebbende hierop, zullen u eveneens toegezonden worden, instructies ingegeven door het humanitaire denkbeeld, dat een bevolking, beroofd van alle bestaansmiddelen, geholpen moet worden, dat hun het terugkeeren naar de haardsteden dient vergemakkelijkt te worden, dat verbrande dorpen, scholen en kerken opgebouwd moeten worden.

„De beide regeeringen koesteren de gegronde hoop, dat haar rustelooze pogingen haar doel zullen bereiken, een algemeener toestand van bevrediging te brengen in de geteisterde provincies. Zij zijn er van overtuigd, dat haar wenschen, onpartijdig als zij zijn, verhoord zullen worden door alle partijen, die er belang bij hebben.

Ik verzoek u dit onverwijld ter kennis te brengen van de Turksche regeering."

De Ottomanische ambassade te Parijs deed van haar kant aan Havas mededeeling van den tekst van een nota, gezonden aan de mogendheden, waarin punt voor punt de Bulgaarsche eischen worden weerlegd. Deze nota noemt als voorbeeld het bericht, dat melding maakte van het vermoorden van 10,000 Bulgaren te Okhrida, een stad, welke slechts 500 inwoners telt, van welke een deel slechts Bulgaren zijn, terwijl de mogendheden gewezen wordt op de overdrijving, waaraan de dynamitards, die zich buiten de wet gesteld hebben, schuldig maken.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

FRANCIA Y VENEZUELA.— En ambas naciones obtuvo el Dr. P. A. Noblat, residente en Puerto Cabello, su honorifico titulo. He aqui un certificado procedente de tan respetable autoridad:

„Doctor P. A. Noblat, médico cirujano de la Universidad de Paris y de la ilustre Universidad Central de Venezuela, certifico que:

„He usado con mucha frecuencia la Emulsión de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y sosa preparada por los señores Scott y Bowne, entre las personas débiles que sufren afecciones de las vías respitorias, ó que padecen de escrófula raquitismo, etc., obteniendo siempre los resultados más satisfactorios con la aplicación de tan exelente reconstituyente.

Me es grato, por tanto, dar la presente declaración.

Advertentien.

Arbeiders voor Suriname.

Ingevolge daartoe ontvangen op- [illegible] Financiën ter algemeene kennis, dat zij, die een verbintenis willen aangaan om bij den spoorwegaanleg in Suriname werkzaam te zijn, zich daartoe vóór den 10^den November a. s. bij den Gezaghebber van Aruba of Bonaire, of bij hem, Administrateur voornoemd, kunnen aanmelden.

De voorwaarden, waaronder de verbintenis wordt aangegaan, zijn in hoofdzaak de volgende:

Aard en duur van het werk.

Werkzaamheden bij den aanleg van den spoorweg, als: grondwerken, bosch vellen, spoor leggen, schepen lossen en verders in verband met het werk staande werkzaamheden gedurende negen maanden na aankomst te Paramaribo, welke termijn hoogstens tot tien maanden kan worden verlengd.

Loon. f1,— per werkdag van 10 uur, met ten minste één uur rusttijd daartusschen.

Vrije overtocht naar Suriname en terug; het laatste ook ingeval van ongeschiktheid door ziekte.

Vrij logies en vrije voeding; kostelooze geneeskundige behandeling en verpleging; ingeval van op en door het werk verkregen verwondingen, die ongeschikt maken om voldoende in het levensonderhoud te voorzien, zal een jaarlijksche toelage, of eene vergoeding, in eens uit te betalen, worden toegekend.

Voorschot van f 25.— na onderteekening van het contract;

Gelegenheid om een deel van het loon aan familiebetrekkingen in deze kolonie uit te keeren.

Geneeskundig onderzoek vóór het aangaan van de verbintenis en de inscheping naar Suriname.

Curaçao, den 23n. October 1903.

De Administrateur van Financiën,

C. MULLER.

Bekendmaking.

[illegible] REN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 3^den Januari 1902 t/m den 30sten Juni 1902, onder N°. 7362 M t/m N°. 3218 O zal plaats hebben op DONDERDAG den 12^den November a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 5^den November 1903.

De Voorzitter,

A. JESURUN.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan na *Spaar- en Beleenbank*, esta esnan for di 3 di Januari 1902 té 30 di Juni 1902 bao di No. 7362 M, té No. 3218 O lo toema lugar dia HUEBES 12 di November i dia Huebesnan, koe ta sigi.

Ta jeatta interesadonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 5 di November 1903.

President.

A. JESURUN.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1903.	March.	Caracas	Zulia	Philad.	Marcb.	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	Oct. 10	Oct. 17	Oct. 24	Oct. 31	Nov. 7	Nov. 14
Komt aan te SAN JUAN		22		Nov. 5		19
Vertrekt van „		23		6		20
Doet CURAÇAO aan		25		8		22
Komt aan te LA GUAIRA	17	26	31	9	14	23
Vertrekt van „	18	28	Nov. 1	11	15	25
Komt aan te PTO. CABELLO		29		12		26
Vertrekt van „		30		13		27
Komt aan te CURAÇAO	19	31	2	14	16	28
Vertrekt van „	25	Nov. 2	8	16	22	30
Doet LA GUAIRA aan	26		9		23	
Doet PONCE „	28		11			
„ SAN JUAN „		4		18	25	2
Komt aan te NEW-YORK	Nov. 3	9	17	23	Dec. 1	7

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marac.	Merida	Zulia	Merida	Marac.	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Oct. 19	25	Nov. 2	Nov. 9	Nov. 16	Nov. 23
Komt aan te MARACAIBO	20	26	3	10	27	24
Vertrekt van „	24	30	7	13	21	27
Komt aan te CURAÇAO	25	31	8	14	23	28

Drukker:

ALFREDO F. SINTIAGO.